

Követhető a svájci példa

Gyógyítsuk meg kórházunkat

Az elmúlt évi pedagógusnapon egy svájci kisváros, Estavayer – le – Lac 60 tagú amatőr férfikara vendégszerepelt Kiskunhalason. A sikeres rendezvény egy hosszútávú kapcsolat kezdetét jelentette. A kórus elnöke az alsógödi származású dr. Michel Zadory, orthopédsebész és a városi kórház szakmai igazgatója így adott lehetőséget a Semmelweis Kórház 10 tagú küldöttségének egy szakmai utazásra.

Estavayer – le – Lac a Neuchâtel-i partján fekvő alig négyezer lakosú csodaszép városka. A több mint 700 éves település szinte egy szabadteri múzeum. Az évszázados épületeket most is lakják.

Az érkezést követő napon minden orvos a saját profiljának megfelelő osztályok mun-

kájával ismerkedett. E nap dr. Tóth Tibornak volt a legemlékezetesebb, egy csípőprotézis beültetésénél asszisztálhatott dr. Michel Zadorynak.

– A jól felszerelt műtőben gyors, gördülékeny protézisbeültetést láthattunk. Egyszerhasználatos műtéti izoláló kendőket használnak és papírból készült egyszerűhasználatos ruhában voltunk, amely kifelé nem engedi át az izzadságot. A műtéti technika ugyanaz mint nálunk. A lényeges különbség az, hogy itt egy kis kórház gond nélkül vállalkozhat ilyen műtétekre, addig odahaza csak az ORFI és pár megyei kórház tudja ezt produkálni.

A délutáni órákban a kórház igazgatója, Michel Cuennet úr fogadta a delegációt. Egye-

temi tanulmányait Lyonban végezte kórházigazgató-menedzser szakon, már 21 éve igazgatja a kórházat és még csak 45 éves... Az elődje az édesapja volt!

A kétórás beszélgetésen teljesen megismerhettük a svájci egészségügyi ellátás felépítését, finanszírozását és a biztosítási rendszert. Az állampolgárok születésük pillanatától kötelezően biztosítva vannak, és három kategória között választhatnak: állami, félprivát, és privát ellátásra jogosító biztosítást köthetnek, természetesen más-más tarifával. A gyógyítást illetően nincs lényeges színvonalbeli különbség, a hotelszolgáltatások színvonalából adódik a differencia, illetve a félprivát beteg kiválaszthatja kezelőorvosát, a privát beteg

ragaszkodhat a főorvoshoz. Az általános betegnek is szabad kórházválasztási joga van a kantonon belül. A privát betegek után felszámított honorárium 30 százalékát a kezelőorvos köteles befizetni a kórház számlájára. Az állami kórházaknál maximum 20 száza-

lék lehet a privát betegek aránya, a magánkórházaknál nincsen limit.

A Hospital du district de la Broye 45 község 100 ágyas állami alapkórháza, belgyógyászati, sebészeti és szülészeti-nőgyógyászati osztályokkal, megfelelő kiszolgáló háttérrel,

nagyon jól felszerelve összesen 140 alkalmazottal. A követhető lépcsőfok a kanton fővárosában Fribourgen lévő 600 ágyas kórház, majd az 1000–2000 ágyas klinikák következnek.

A 45 község 1–1 egészségügyi (Folytatás a második oldalon.)

Zsidó mártírok ünnepén

Június 2-án Kiskunhalason a zsinagógában ünnepséget rendeztek. Reinhold Sándor, a Kiskunhalasi Izraelita Hitközség vezetője köszöntötte a megjelent vendégeket, Slomo Marom urat, Izrael budapesti nagykövétét, dr. Fürst László urat, a Magyar Zsidó Világszövetsége amerikai tagozatának elnökét, dr. Feldmayr Péter urat, a Magyar Zsidó Hitközségek Szövetségének elnökét, Tóth Zoltán urat, Kiskunhalas polgármesterét, Adler Schrago vezérigazgatót és Kiskunhalas város honpolgárait.

Reinhold úr külön köszöntötte a Kiskunhalasról elszármazott hittestvéreket, akiket 1944-ben a városból különböző munkatáborokba elhurcolták és az Isten különös kegyelméből néhányan visszatértek közülük. Elmondotta, hogy sajnos ma már Bács-Kiskunban egyedül közösség a halasi, melynek működő temploma van.

Tóth Zoltán polgármester köszöntötte a gyülekezetet.

– Tudom – mondotta – hogy egykor e város egyes polgárai megbocsáthatatlan bűnököt követtek el a zsidók ellen, ezért a város megköveti Önökön keresztül a vétkek elszenvédőit. Hiszek abban hogy nem lesz többé holocaust, hiszek abban, hogy a lelkiismereti szabadság ellen nem fogunk véteni. Ez a város tisztelettel és megbecsüléssel várja elszármazott polgártársait. Szabadságot és megbecsülést biztosítunk mindenkinek.

Slomo Marom úr, Izrael budapesti nagykövete szövegezt a gyülekezethez.

– Ma van egy ország, melynek kapui mindig nyitva állnak azok előtt, akik úgy érzik, hogy nem tudnak tovább élni azon a földön, ahol születettek, nevelkedtek és dolgoztak. De nyitva áll (Folytatás a második oldalon.)

Országúti dráma

Pedro Luis Raota fényképe bejárta a világsajtót

BNV-visszapillantó

A tavaszi beruházási javak nemzetközi seregszemléjére a költségek miatt csupán néhány helyi cég nevezett. Akik viszont vállalták a megmértetést, nem vallottak kudarcot. A kiállítás május utolsó napján zárta be kapuit és csomagolás közben kértem összegzést a kiállítóktól, megérte-e résztvenni a tavaszi BNV-n?

A Ganz Kiskunhalasi Gépgyár által életre hívott kft-k sikeresen mutatkoztak be. Dr. Perényi Rezső igazgató szerint nagy hiba lett volna kihagyni. Több igen jelentős világcéggel tárgyaltak, aminek eredményeként az SDMO céggel szándéknyilatkozatot írtak alá vegyes vállalat alakítására. A Leroy Somer és Stamford generátorgyártó nemzetközi vállalatlalt generátorok gyártásáról született megállapodás. Kézzelfoghatóan, mintegy 50 milliós konkrét üzlet is realizálódott, Ganz-Set termékek eladásából, így a vásár mindenképpen igen sikeresnek értékelendő.

Nyerges Pál igazgató is elégedett, mert a Ganz Metalltechnik Kft. útpítéseknel

használt javító berendezésekből az ITC osztrák céggel közösen – állított ki, s ezekből a tíz nap alatt húsz darabot értékesítettek.

A Ganz Air Kft. nyélbe ütött egy 25 millió forint értékű francia–magyar kerámiai ipari vegyes vállalat részére szállítandó – komplett kompresszor telepre vonatkozó – üzletet.

A Kiskunhalasi Fa- és Építőipari Szövetkezet a kiállított termékeivel sok érdeklődőt vonzott. A kerti bútorok és a gyorsétkeztető kocsik főleg a magánszféra érdeklődését váltották ki. A konténeres lakó-

kocsik iránt viszont a cégek érdeklődtek. Orbán István elnök sajnálta, hogy egyetlen konkrét üzlet sem kötött. Érdeklődőből pedig nem lehet megélni.

Amire a BNV-k történetében nem volt példa, a magyar televízió a halasi kiállítókról 4 perces műsort sugárzott szombaton a TV2 délutáni műsorában. Hogy ennek milyen üzleti kihatása lesz, ezt majd az idő igazolja. Igazán sajnáljuk, hogy ebben a faiparosok nem szerepeltek.

Képszöveg:
Horváth Róbert

Néma sikoly

A címet kölcsönöztem. Már több mint egy éve a televízió sugározta ezt az amerikai filmet. Egy abortusz megrázó képsorai pergették szemem előtt. Ha meghallom magát a szót: terhességmegszakítás, még mindig az az egyetlen jelenet játszódik le szemem előtt, mikor a fogó közelít az apróság fejéhez – hogy a következő pillanatban szétroppantsa azt –, s ő nagyra tátott szájjal menekül a gyilkos szerszám elől. Sokkhatás alá kerültem. Azóta sem felejttem, főleg azért nem, mert egyre sűrűbben emlékeztem rá.

Új abortusz törvény kellene – mondják a honatyák, és igazuk van. Ha meggondoljuk, évente egy közepes méretű város lakossága „pusztul” ki. Így nem csoda, hogy megkongatták a vészharangot. Lehetőség szerint mi is a kötélrágatók táborába állunk. Tesszük a Halasra vonatkozó statisztikai adatok birtokában. Eszerint:

Születések sz.:	Abortuszok sz.:
1987. 1257	760
1988. 1185	737
1989. 1265	798
1990. 1242	789

1991. I. negyedév: 414 297

Ha a legutóbbi számot megszorozzuk hárommal, kitűnik, hogy az elvégzendő abortuszok száma feltehetően emelkedni fog. De miként is éli meg orvos és beteg a kórházi mindennapokat? Dr. Makai László főorvos úr, a szülészeti osztály vezetője osztotta meg velünk gondolatait:

– Előre bocsátom – kezdte a doktor –, hogy mint orvos, mint egészségügyi véleményem nem nyilvánított. Úgy gondolok, hogy ez az egész abortuszhistória elsősorban szociális, másodsorban politikai kérdés. Amit mégis elmondok, azt magánvéleménynek kell tekinteni.

Sokan azt gondolhatják, hogy azok a nők, akik terhességmegszakítás végett jönnek osztályunkra, könnyű szívvel teszik. Nem. Borzalmas lelkiismeretfurdalás közepette fesszenek fel a műtőasztalra. Voltak olyan betegek, akiket lebeszélhettünk volna e borzalmas tettetől, de nem tettük. Mert mondja, mit tudhatok én arról az emberről? Hogy jövők én ahhoz, hogy ilyen dolgok-

ban tanácsot adjak? Mi, sajnos, csak szomorú ítéletvégrehajtók vagyunk. Mert itt van a nagy dilemma: mikor követ el az asszony bűnt, ha megszüli a gyereket, és kellő anyagiak híján nem tudja eltartani, avagy ha aláveti magát a műtétnek? Hangsúlyozom, a döntést nem vállalhatja fel senki.

– És ön hogy éli meg a beavatkozásokat?

– Szégyenlem kimondani, de a legnagyobb fásultsággal. Itt futószalagmunka van. Nem érá az ember az elmúlásról medítni. Az persze más dolog, ha munka végeztével beül a szobájába, elgondolkozik a történekről. Mindenesetre azt jó tudni, hogy még két évvel ezelőtt is azt mondták az orvosoknak: ha nem akarnak abortuszt végezni, akkor hagyják ott a kórházat, és aki ezt a szakit megszerette, igencsak járomba hajtotta a fejét.

Nekem az a véleményem, hogy nem szabadna ennyi abortuszt elvégezni, de mivel felbírálási jogunk nincs, kellő rutinnal, s még lelkiismeretfurdalás nélkül tesszük dolgunkat. Robotka István

